

مقدار کفاره و کیفیت آن

۲. مقدار کفاره و کیفیت آن

۱. کفاره ی افطار عمدی روزه ی ماه مبارک رمضان در شرع اسلام یکی از سه چیز است:
آزاد کردن یک برده.
۲. دو ماه (شصت روز) روزه گرفتن.
۳. شصت فقیر را غذا دادن.

توجه

از آن جایی که در این دوران ظاهراً برده یی وجود ندارد که بتوان آزاد کرد مکلف باید یکی از آن دو کار دیگر را انجام دهد.

اگر کسی با آمیزش جنسی حرام یا خوردنی و نوشیدنی حرام، روزه خود را در ماه رمضان باطل کند، یکی از کفارات سه گانه کافی است، هر چند احتیاط مستحب است که هر سه کفاره (آزاد کردن برده^[۱]، شصت روز روزه، غذا دادن به شصت فقیر) را عمل کند.

[۱]. در زمان حاضر موضوع آن منتفی است.

هرگاه هیچ یک از این سه کار ممکن نشود باید به هر تعداد فقیر که قادر است غذا بدهد و احتیاط واجب آن است که استغفار نیز بکند و اگر به هیچ وجه قادر به دادن غذا به فقرا نیست فقط کافی است که استغفار کند یعنی با دل و زبان بگوید: «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ» (از خداوند بخشایش می طلبم).

کسی که به خاطر عدم توانایی بر روزه و غذا دادن به فقیر، وظیفه اش استغفار است، اگر بعدها تمکن پیدا کرد که روزه بگیرد یا به فقرا غذا دهد، لازم نیست این کار را بکند، گر چه موافق احتیاط مستحبی است.

۲. کسی که می خواهد دو ماه کفاره ی روزه ی ماه رمضان را بگیرد باید یک ماه تمام و حداقل یک روز از ماه دوم

را پی در پی بگیرد و اگر بقیه ی ماه دوم پی در پی نباشد اشکال ندارد.
۳. کسی که می خواهد شصت روز روزه بگیرد، اگر بین آن به واسطه عذری؛ مانند بیماری یا حیض، نتواند روزه بگیرد، بعد از برطرف شدن عذر میتواند بقیه روزه ها را بگیرد و لازم نیست از ابتدا شروع کند.

۴. غذا دادن به شصت فقیر را می توان به دو صورت انجام داد:
۱. این که با غذای آماده آنان را سیر کند.

۲. این که به هر نفر به اندازه ی ۷۵۰ گرم (یک مد) گندم یا آرد یا نان یا برنج یا سایر مواد غذایی بدهد.

۵. کسی که برای کفاره ی روزه می خواهد به شصت فقیر غذا دهد (به شرحی که در مسأله ی قبل گفتیم) اگر به شصت فقیر دسترسی دارد نمی تواند سهم دو نفر یا بیشتر را به یک نفر بدهد، بلکه لازم است به تمام شصت نفر به اندازه ی سهم هر یک غذا بدهد. البته می تواند به عدد افراد خانواده ی شخص فقیر مقدار سهم آنان را به او واگذار کند و او آن را مصرف آنان نماید.

توجه

در فقیر، تفاوتی میان بچه و بزرگ و زن و مرد نیست.

۳. احکام کفاره

۱. اگر روزه دار در یک روز بیش از یک بار کاری که روزه را باطل می کند انجام دهد فقط یک کفاره بر او واجب می شود. بلی اگر این کار، آمیزش جنسی یا استمنای باشد احتیاط واجب آن است که به عدد دفعات آمیزش جنسی یا استمنای کفاره بدهد.

۲. کسی که عمدتاً روزه ی خود را باطل کرده، اگر پس از آن به سفر برود کفاره از او ساقط نمی شود، بنابراین اگر با حالت جنابت از خواب بیدار شود و علم به جنب بودن خود داشته باشد و قبل از فجر اقدام به غسل یا تیمم نکند و برای فرار از روزه تصمیم بگیرد بعد از طلوع فجر مسافرت کند و این کار را نیز انجام دهد، صرف تصمیم و قصد سفر در شب و رفتن به مسافرت در روز برای سقوط کفاره از او کافی نیست.

۳. کسی که کفاره بر او واجب شده، لازم نیست که آن را فوراً بدهد، ولی نباید آن را به قدری تأخیر بیندازد که کوتاهی در ادای واجب شمرده شود.

۴. کفاره ی واجب را اگر چند سال بگذرد و ندهد، چیزی بر آن اضافه نمی شود.

۵. در کفاره ی روزه، بین قضا و کفاره، ترتیب واجب نیست.

تمرین

۱. هرگاه کسی به واسطه ی بی اطلاعی و ندانستن مسأله کاری را انجام دهد که می داند حرام است ولی نمی دانسته که روزه را باطل می کند، آیا قضای روزه های آن روزها کافی است؟

۲. اگر مردی با همسر خود در ماه رمضان جماع کند و زن نیز راضی به آن باشد چه حکمی دارد؟

۳. مقدار کفاره ی افطار عمدی ماه مبارک رمضان را بیان نمایید.

۴. حکم کسی که با آمیزش جنسی حرام یا استمنای خوردن و نوشیدن حرام روزه ی خود را در ماه رمضان باطل

نموده چیست؟

۵. اگر روزه دار در یک روز بیش از یک بار کاری که روزه را باطل می کند انجام دهد چه وظیفه یی دارد؟
۶. آیا كفاره ی واجب را اگر چند سال بگذرد و ندهد چیزی بر آن اضافه می شود؟